

tions of stay will normally be mandated by existing law where those arriving are treated as asylum-seekers and/or recognised as refugees«.

Efter mindretallets opfattelse er denne lov derfor hverken nødvendig for at kunne hjælpe kosovo-flygtningene til beskyttelse i Danmark eller for, at Danmark på passende måde kan reagere på den helt rimelige og nødvendige appel, som UNHCR har udsendt om at få støtte til at afhjælpe den humanitære katastrofe, som krigen har skabt.

Det er efter mindretallets opfattelse ydermere bekymrende, at regeringen i lovforslagets bemærkninger til § 5 bevæger sig ud på, hvad mindretallet opfatter som et asylretligt og beskyttelsesmæssigt skråplan. Det hedder således om mulighederne for at nægte forlængelse af den halvårige midlertidige opholdstilladelse, som lovforslaget opererer med, at der vil »kunne lægges vægt på, hvorvidt den pågældende udlænding har mulighed for at tage ophold i et nærområde til Kosovo«.

Det finder mindretallet meget betænkeligt. Ikke mindst i lyset af, at regeringen i lovforslagets almindelige bemærkninger netop fremhæver, at det er dens opfattelse, at de fordrevne skal kunne »vende tilbage til Kosovo og leve i sikkerhed under international beskyttelse«.

Med bemærkningerne til § 5 åbnes der for, at det ikke alene er en vurdering af tilbagevendelsesmulighederne i Kosova, udlændingemyndighederne skal vurdere, men også mulighederne for at kunne sende flygtningene til for eksempel Albanien og Makedonien. Efter mindretallets opfattelse åbnes der her for, at der i landene omkring Kosova kan skabes et flygtningelejrsystem af »palæstinensiske dimensioner«, hvilket mindretallet finder helt uacceptabelt.

For mindretallet betyder indførelsen af denne mulighed ikke bare, at kosovaalbanere risikerer at blive gjort til genstand for internationale »forhandlinger« med nabolandene til Kosova om at aftage/huse større eller mindre befolkningsgrupper af flygtninge fra området. Men det åbner også for et asylretligt skred i retning af, at flygtninge fra andre lande ikke skal have vurderet deres opholdstilladelse i forhold til sikkerheden i hjemlandet, men i forhold til det mere upræcise og svævende begreb »nærområdet«.

Af disse principielle og konkrete grunde finder mindretallet, at lovforslaget ikke bare er unødvendigt, men også et uheldigt og bekym-

rende skridt væk fra de almindelige asylretlige regler, som følger af, at Danmark hidtil har bygget sit asylsystem på basis af FN's Flygtningekonvention.

Stillet over for, at der tilsyneladende synes at være et flertal for denne særlov, har mindretallet stillet ændringsforslag til loven, som betyder, at loven kun har virkning i et halvt år. Herefter skal flygtningene kunne få deres asylsag behandlet efter udlændingelovens almindelige regler, og opnås der asyl til ansøgerne, skal disse nyde de samme rettigheder som andre flygtninge.

Et syvende mindretal (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling, men vil stemme for de under nr. 2, 3, 4, 5, 9, 10 og 18 stillede ændringsforslag. Mindretallet vil stemme imod de under nr. 1, 6, 7, 8, 11, 12, 13, 14, 15, 16 og 17 stillede ændringsforslag.

Fremskridtspartiet har den holdning, at hjælpen skal ydes i nærområdet, idet man på den måde kan hjælpe langt flere flygtninge end ved at tage flygtningene til Danmark.

Desuden er der den helt klare fordel, at de pågældende flygtninge langt nemmere kan vende tilbage til deres hjemland, når det bliver muligt.

Det er ikke altid, at det er muligt at yde hjælpen i nærområdet, men netop i forbindelse med den væbnede konflikt i Kosova er der en historisk mulighed for at yde hjælpen i nærområdet. Den mulighed skal klart udnyttes i stedet for at bruge forholdsmæssigt langt flere penge på at tage et antal flygtninge til Danmark.

Fremskridtspartiet ønsker af humanitære grunde at hjælpe så mange flygtninge som muligt og ønsker således at yde hjælpen i nærområdet.

Desuden er det Fremskridtspartiets erfaring, at love og midlertidig opholdstilladelse ikke fastholder princippet om midlertidighed. I løbet af kort tid vil et flertal i Folketinget uden om Fremskridtspartiet ændre loven, så de pågældende flygtninge får lov til at blive i Danmark. Det er derfor ikke reelt at bruge betegnelsen midlertidig.

Hvis der reelt havde været tale om midlertidige opholdstilladelser med den klare forudsætning, at de pågældende flygtninge skulle vende tilbage, når der er fred i hjemlandet, ville Fremskridtspartiet have stillet sig helt anderledes positivt over for forslaget.

Desuden er det en lov, der prøver at give indtrykket af, at Danmark kun skal modtage 1500